

Kui teisel hauko kaewad ja,
Saad isse sisse langeda.
Kui armastame teine teist,
Ei siis sa kurja tehtud meist.

4. Kõnne jätkud.

Seestpiddine innimenne.

Sokrates ütles ühhe illusa priske nore mehhhe wasto: „rägi, et ma sind nääfsin!”

Piltja kass.

Kolm pilgest juhtusid ühhe wanna Jüdi wasto, kedda nemmad seltsis tahtsid õiete narrida. „Terre hommikust issa Abraam,” ütles essimenne. „Terre lõunast wanna issa Isak,” hüdis teline. „Terre õhtust wanna issa Jakob,” karjus kolmas takka peale. — „Teie efsite, ausad herrad, keik,” wastas Juud naerdes, „minna ei olle Abraam, ei Isak egga Jakob; minna ollen Saul, se Risi poeg, kes väljaläks omma issa ärrakad.

dunud eeslid otsima: et mata immet, siit ollen ma neid leidnud.”

Dige otsus.

Üks kohtosaks, üks pealik ja üks õppetaja tussid seltsis postiga ühte wäikesesse linna, kus postimaja ka wõeraste trahter olli. Ausad reisijad leidsid agga ühhe ainsa wodi, mis iggamees ommale sows; ükski ei tahnuud mahha õlge peale heita.

Trahteri meistre passusid ommale otsust teggema, kelle õigus olleks wodis maggada.

„Minna ollen 15 aastat seál seál linnas karmissoni wåe peál seisnud!” ütles pealik.

— „Minna 20 aastat kui peamees seál seál linnas fohto peál istunud!” surustles kohtosaks. — „Minna, ausad herrad,” räkis õppetaja, „ollen 25 aastat õppetaja ammetit üllewel piddanud.”

„Nüüd,” ütles trahteri perremees, „nüüd on teite waidleminne forralt otsas.” — Teie, wåe wallitseja herra, ollete 15 aastat seisnud; Teie, fohto tallitaja herra 20